

Veridicus Pater kajetan

Roman po ustnih, pisanih in tiskanih virih

Izgubljen bi bil, da ni posegla zopet energična Micika po edino še možni rešitvi: zavila ga je v kmetiški kočuh in ga odpeljala v ljubljansko bolnico. Dolgo je ležal med smrtjo in življenjem. Končno je premagal bolezen. A ostati je moral še tedne in tedne. Naposled se je vračal, še slaboten in prepadel, zopet v Prelovo.

A bil je vendarle srečen; izpolnilo se mu je hrepenenje po domu, po delu in po očetu.

Spomlad je zakraljevala v naravi. Skozi okno vlaka tretjega razreda je užival pogled na velike bele šopke cvetočih črešenj, na živo zeleneče travnike, na gomazenje po poljih, kjer so kmetje in kmetice hitele obdelovati zemljo.

Potem je moral prestopiti na lokalni vlak, ki je vozil v njegovo gorsko zakotje. Šlo je više in više; pečine na obeh straneh železniškega tira so postajale mogočne, bukovi gozdovi so bili že košati, a kmalu so se pojavili hrasti, bori in temne jelke. Hudourniki so drli s hribov navzdol in po tratih so stale luže, iz katerih so poganjali zlatorumeni cvetovi kalužnic. Vedno redkeje in vedno manjše so bile vasi. Ze je stalo le še po dvoje, troje hiš in gospodarskih poslopij skupaj, nato posamezne hišice in kočje.

Le še par kratkih postaj je imel do Prelovega. Tedaj je vstopil v voz postaren kmetiški fant. Zagledal je duhovnika, urno segel po zelenem svojem klobučku s kozjo bradico, ga jedva premaknil s čela in vzkliknil:

«Pozdravljeni, gospod! — Tak se vendarle vračate zopet k nam... Hudo smo se že bali za vas.»

In nagnil se je k Svetlinovi desnici, da bi jo poljubil. Janko pa jo je umaknil in odgovoril:

«Prisedi, Juro! Tudi ti si zopet zdrav. Veseli me... samo pozna se ti še.»

«Eh, poznalo se mi bo do smrti. Kaj za to! Ampak spominjalo me bo tudi zmerom na vas. Rešili ste mi življenje. Pa bi bili kmalu sami zato umrli.»

Od čela preko vsega obraza se je vlekla Masletovemu Jurju široka, še močno rdeča, komaj zaceljena brazgotina.

«Ne, ne, tvoja nezgoda ni bila sama kriva, da sem zbolel,» se je branil Svetlin. «Nabrlo se je bilo v meni — večkrat sem se bil prehladil — nazadnje je pač moralo počiti.»

«Da, preveč ste trpeli. Cele dneve, cele tedne ste morali gaziti sneg po hribih, vedno premočeni, zmerom upehani. Saj niste včasih utegnili niti jesti, niti spati, niti preobleči se... O, vemo, vemo, kako je bilo... Pomenkovali smo se včasih, potem ko ste se morali odpeljati v bolnico. Kako vam je bilo — vest nas je pekla... Posebno pa mene.»

«No, no, čemu vest? Nihče me ni nikamor silil... sam sem hodil rad in sem bil srečen, ako sem mogel komu pomagati.»

«Meni ste pomagali nazaj v življenje. Ze sem stal z eno nogo v grobu. Pa ste prišli v burji in snegu k meni, tako visoko, in ste me potegnili iz jame. Nikoli ne pozabim, kako me je kuhalo in treslo — zdaj pekel, zdaj ledenica. Eh, glavo počeno imeti, ves obraz razklan, ni šala... Križ so že naredili čez me in samo o pokori in smrti so govorili okoli mene. In tudi jaz sem mislil le na svoje grehe in ali se še izpovem, da jo odnesem hudiču, ali pa pridete prepozno, ko bo moja duša že na onem svetu.»

In obširno je pravil o svojem strahu in obupu v neznošnih bolečinah.

V gozdu je bil posekal rogovilast borovec, ki ga je podrl podse in ga malone ubil z debelo vejo. Svetlin pa mu je pozno ponoči, okoli polnoči, najprej izpral rane in zavezal, mu polagal na čelo ledene obkladke in ga nato šele izpovedal in obhajal. Potem je poučil Jurjevo mater, kako naj sinu streže. In prihajal je k njemu, ga tolažil, bodril in zdravil.

Toda ozdravljenja ni dočakal, ker je poprej sam omagal.

«Dovolj o meni, Juro! ga je ustavil. «Vsak duhovnik dela istotako, kakor sem storil jaz. Vem, da je tudi gospod Smolé...»

«Gospod Smolé pa že ne. Tega še videl nisem na svojem domu... Ej, Smolé ni bil Svetlin. To je bil gospodek, zmerom nobel, zmerom čmeren in hud. Z nikomer ni rad govoril. Samo

v krčmi pri Lipovcu je imel vsak večer svoje politične pridige. Tam je zmerjal in zabavljaj na vse... na ženske, na kmete, celo na vas.»

«Nikar! Čemu bi zabavljaj gospod Smolé na vse in še name?»

«Čemu? Eh, Smolé je pač duhoven tiste nove sorte, ki hočejo vse komandirati, in ki vtikajo svoje nosove najrajši v reči, ki jim niso prav nič mar, in ki jih ne razumejo.»

«V občinske zadeve se je mešal, fante je preganjal ponoči, ako so prepevali po vaseh in jih podil izpod oken, po hišah je lazil in suntal žene proti možem, a može proti ženam, neko časopise je razširjal, na prižnici pa je govoril zmerom le o liberalnih socialistih in drugih brezvercih... Farški škric — Ne zamerite, a tako smo mu rekli. Prav nič ga nismo marali... Pred dobrim mesecem je jo zato pri Lipovcu skoraj skupil. Le malo je manjkalo, pa bi ga bili s pestmi nagnali.»

«Za božjo voljo! se je prestrašil Svetlin. «Kaj se je zgodilo?»

«Ze spet je zabavljaj, kako zanikarna, nemarna fara da je prelovska. Pa ga je zavrnil župan — Rakovčev Martin; saj veste, da je bil že v Ameriki in ima zdaj najlepši grunt tam v Bokavcih. Povedal mu je, da ste vi čisto drugačen mož, kakor on: miroljuben in dobrončen, da se s politiko sploh ne pečate, nego le dobrote izkazuje in sv. pismo ter sv. evangelije razlagate, za življenje koristne nauke dajete, a da vas imajo prav zato vsi ljudje radi in da komaj čakajo, kdaj se spet vrnete... Tedaj se je razjezil gospod Smolé in je kričal, da je Martin pač strašno neumen, ker ne ve, da je bil gospod Svetlin kot prav slab duhoven za kazen že na Krvavi peči...»

«To je pravil v krčmi?»

„Jutrovi“ oglasi v Mariboru

Inserente v Mariboru in okolici opozarjamo, da sprejema podružnica „Jutra“ v Mariboru, Barvarska ulica 1 (tel. 22) vse oglase po izvirnih cenah. Posreduje tudi brezplačno ponudbe, ki se lahko naslavljajo na podružnico. „Jutra“ je v Mariborski oblasti najbolj razširjen dnevnik, uspeh oglasov je siguren. Prepričajte se!

Poslovodju

traži «Društvo za prodajo Singer šivačih mašin» u Ljubljani. — Od istoga sahtjeva se trgovačka naobrazba, praksa i dobre reference. Usmene ponude primaju se u dućanu Selenburgova ulica br. 3. 4644-a

Lesni trgovci!

Želim pristopiti k lesnemu podjetju kot družabnik s 250.000 Din. Ponudbe pod 4626a »Uspeh zagotovljen« na upravo »Jutra«

Specijalna mehanična delavnica

za popravo pisalnih in računskih strojev 44 LJUBLJANA, Selenburgova ul. 6/1. L. BARAGA,

Ledenico

zidano ali ameriškansko, ki v resnici led drži. Vam napravi po načrtu ter isto izvrši kakor tudi ostrejša do 40 metrov v svetlobi brez podpor. Špecijalna trrdka 1889 a Franc Pust, tesarski mojster LJUBLJANA, Streliška ulica. Zahtevajte načrte!

MERAKL

boje, mastila, lakove, štak, emajle, kistove i jamačno čisti firnis najbolje kakvoče nude

MEDIČ-ZANKL

družba z o. z. MARIBOR, LJUBLJANA, NOVI SAD, podružnica. centrala, skladišča. Tvornice: 679/a LJUBLJANA - MEDVODE.

ZAHVALA.

Za mnogobrojno izraženo sožalje ob bridki izgubi, ki nas je zadela s prezgodnjo smrtjo našega dobrega, nepozabnega soproga in očeta, oziroma brata, strica, zeta in svaka, gospoda

Janko Počeka

trgovca

se najprisrčneje zahvaljujemo vsem prijateljem in znancem, ki so dragega nam pokojnika spremili v tako velikem številu k večnemu počitku. Posebno se zahvaljujemo preč. duhovščini, trboveljskemu in zagorskemu Sokolu za častno spremstvo, nadalje nosilcem vencev, pevskemu društvu Zvon v Trbovljah in pevskemu zboru Glasbenega društva v Zagorju za v srce segajoče žalostinke.

Bevško-Trbovlje, dne 29. avgusta 1924.

4681a Žalujoči ostali.

Modistka J. Gorjanc & Co.

Ljubljana, Sv. Petra c. 27 poleg hotela Trtnik

priporoča svojo veliko zalogo vsakovrstnih najmodernejših damskih klobukov.

Sprejema klobučevino (filce) v prektrojevanje ter vsa popravila.

Zaloga Spaterie-oblik

Postrežba točna.

1892a Cene najnižje.

Naročajte, čitate in razširjate „JUTRO“!

ZAHVALA.

Vsem, ki so nam ob nenadni izgubi našega

Vladimirja

izrekli svoje sožalje ter pohiteli v planine, da tam ob blagoslovljenju njegovega novega doma počastijo njegov spomin, vsem naša najiskrenejša zahvala. Dolžnost nam je, da se posebej zahvalimo preč. g. duhov. svetniku, župniku J. Aljažu za tolažbe polno izvršenje svetega opravila in za bodritne besede; T. K. Skala za ves napor, trud in brezmejno požrtvovalnost, s katero so se borili za dostop do trupla; J. N. A. D. Jadran in Fer. Savezu Ljubljana za neumorno skrb in delo ter za spominsko ploščo. Enako izrekamo svojo zahvalo g. Rabiču kot zastopniku mariborskih planincev, g. centr. nadz. g. Rotterju kot zastopniku mariborskih planincev, g. centr. nadz. Gostiču kot častnemu zastopniku železničarjev, ter Esperantskemu klubu Ljubljana in Split. Iskreno zahvaljeni dalje gg. pevc, govorniki in darovalci cvetja ter vencev, gg. Starin, Kham in člani in članice Skale. Prav posebno pa dolgujemo svojo zahvalo ožjim plezalnim tovarišem preminulega, spremljevalcu na njegovi poslednji poti g. de Reggiju, gg. Skoku, Prevcu in Hudaiku za njih izredni trud in gg. Pfeiferju in Kušarju za njiju neumorno skrb in delo v vsem tem času.

V Ljubljani, dne 1. septembra 1924.

4678/a Rodbina Topolovec.

Najstarejša slovenska plesarska in ličarska delavnica

IVAN BRICELJ Dunajska cesta 16 se priporoča. 45 Izviritev točna Cene zmerno.

Kreditni zavod za trgovino in industrijo

LJUBLJANA, Prešernova ul. 50 (v lastnem poslopju).

Obrestovanje vlog, nakup in prodaja vsakovrstnih vrednostnih papirjev, deviz in valut, borzna naročila, predjumi in krediti vsake vrste, eskompt in inkaso menic ter nakazila v tu- in inozemstvo, safe-deposits itd. itd. Brzojavke: Kredit Ljubljana - Telefon 40, 457 in 548

411/a

Zadružna hranilnica

registrovana posojilna in gospodarska zadruga z o. z. v Ljubljani

Sv. Petra cesta št. 19

sprejema vloge na hranilne knjižice in tekoči račun ter jih obrestuje najugodneje. Večje in stalne vloge z odpovednim rokom obrestuje po dogovoru. Daje posojila proti vknjižbi, poroštvu in zastavitvi.

1853a

ŠOLSKE KNJIGE

ZA VSE ŠOLE

V NAJNOVEJŠIH IZDAJAH IMA VEDNO V ZALOGI

KNJIGARNA TISKOVNE ZADRUGE

V LJUBLJANI, PREŠERNOVA ULICA ŠT. 54

00000 NASPROTI GLAVNE POŠTE 00000